

NEPTUN BLADET

JAN WOLF med en torsk på 18,5 kg fra en klubtur i februar.

Foto: Søren Frimann

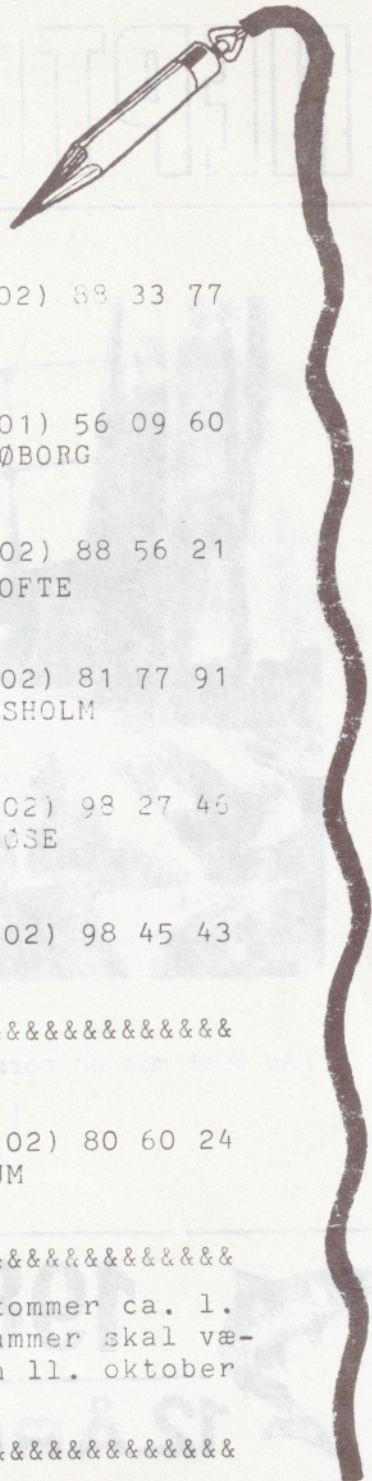
1980

LYSTFISKER-
FORENINGEN
„NEPTUN“,
LYNGBY-TAARBÆK

12. ÅRGANG NR. 3

ADRESSELISTE

FORMAND:

JØRGEN O. RASMUSSEN (02) 88 33 77
DANMARKSVEJ 42 A, 2800 LYNGBY

NÆSTFORMAND:

JOHN S. JENSEN (01) 56 09 60
HØJE GLADSAXE 106, 1, TV., 2860 SØBORG

KASSERER:

MORTEN MEINCKE (02) 88 56 21
ELLEBÆKVEJ 41, ST. TH., 2820 GENTOFTE

SEKRETÆR:

JENS ØSTERBY (02) 81 77 91
KIPSEBÆRVEJ 2, HØSTERKØB 2970 HØRSHOLM

TURARRANGØR:

ULF HANSEN (02) 98 27 46
KLØVERVEJ 2, HARESKOVBY 3500 VERLØSE

JUNIORLEDER:

HENRIK KJELDSSEN (02) 98 45 43
STENGÅRDSVÆNGE, 2800 LYNGBY

REDAKTION:

FLEMMING JACOBSEN (02) 80 60 24
LANGEBJERG 12, 1., TV., 2850 NÆRUM

Næste nummer af NEPTUN BLADET udkommer ca. 1. november 1980. Stof til dette nummer skal være redaktionen i hænde senest den 11. oktober 1980.

Den kommende mødesæson

Uanset sommerferien må bestyrelsen dog opfordre medlemmerne til at tænke lidt på den kommende mødesæson i klublokalet.

Er der specielle ønsker om ugedage, emner med mere, hører vi gerne nærmere allerede nu. Et emne som stangbygning ligger dog fast. Du bedes derfor snarest afgive ønske/bestilling om stangtype, hvis interessen er der. Bestyrelsen vil så foretage samlet indkøb til fordelagtig pris.

Program for vintersæsonen vil tilgå de enkelte medlemmer i begyndelsen af september måned.

God sommerferie med mange knæk og bræk!

Bestyrelsen.

DE SMÅ FIDUSER

Alt for mange lystfiskere udelader en ordentlig tørring af de "brugte" kunstagn. Resultatet viser sig snart i form af en rusten bunke metal. Det er derfor en god ide at holde en "tør" og en "våd" afdeling adskilt i blinkæskerne allerede ude på fisketuren. Er du ude i båd, hæng da det brugte til tørre på indersiden af rælingen. Hjemme tørres naturligvis hele æskens indhold inden den lægges væk.

Det er jo kun så lille ulejlighed.

J. O. R.

POKALER VEDR.

Hvis du ønsker at sikre en aktie i foreningspokalerne, hvad angår gedde, aborre, sandart eller kystørred, så husk at den skal kunne bevidnes over for et bestyrelsesmedlem. (Se iøvrigt tekst/billede andet sted i bladet.)

OVE PETERSEN med en af sine mange torsk over målet. Denne vejede 19,9 kg.

Foto:

Søren Frimann

Til dem, der mødte op:

En tak for god ro og orden samt naturligvis for deres bidrag til US 1976.

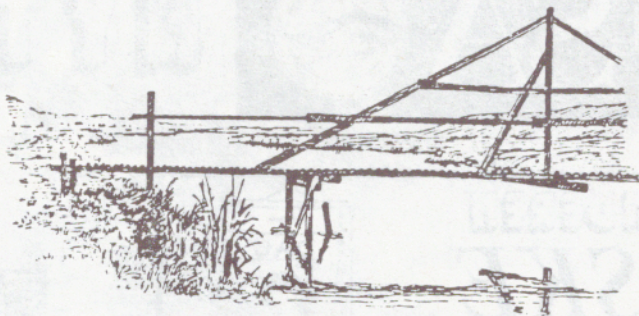
Til dem, som ikke mødte op:

Hvis du netop stor og manglede en Diplomat 178 til 75 kr., et nyt Ryobi 3000 til 150 kr., et par dejlige stænger, 5-9 fod, til under halv pris, et par splinternye woblere til "spot-pris", adskillige kg blink, pirke og spinnere til foræringspriser + en mængde andet grej til næsten ingen penge, ja så burde du nok have mødt op i klublokalet den 20. maj til vor grejauktion. Det er helt sikkert et arrangement, som fortjener gentagelse.

Til sidst en tak til Lars Nielsen for venlig bistand som listefører.

Også en tak til Danish Fishing Tackle Importers ved vort medlem Dane R. Henry for bidrag i form af kork og hjulholder. Auktionsbeløbet for de to ting er gået ubeskåret til US 1976.

T. M. Meincke

LITTERATURLISTEN

Foreningens bibliotek er atter udvidet med et godt tilbud:

DANSK SPORTSFISKER LEKSIKON, bind 1 - 5.

TURPROGRAM

HAVTURE, EFTERÅRET 1980.

SØNDAG DEN 10/8. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00 - 12.00.

SØNDAG DEN 7/9. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00 - 12.00.

SØNDAG DEN 5/10. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00 - 12.00.

SØNDAG DEN 9/11. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00 - 12.00.

SØNDAG DEN 7/12. SKJOLD. VEDBÆK HAVN. KL. 7.00 - 12.00.

Prisen pr. tur pr. deltager er desværre steget til 65 kr.

Tilmelding sker til ULF HANSEN, tlf. (02) 98 27 46 senest lo dage før en tur. Tilmelding er økonomisk bindende (sygdom og lignende dog undtaget).

ULF

NYT:

26.-27. juli	Nordfalsters int. Havfiskefestival
	Stubbekøbing
6.- 8. august	Stavanger Festival
9.-10. august	Nordsø Festivalen, Haugesund
15.-16. august	NM, Smögen, Sverige
18.-21. september	EM, Stornoway

En tur langs søen

En dag i det tidlige forår!

Aftenen før havde årets første geddetur givet blod på tanden. I en lille "oversvømmelseskanal" blev en usædvanlig stor gedde observeret. Den var omkring de 120 cm - 10 kg eller mere? Svært at sige, men et var sikkert, "hun" var på leg. En tidlig morgen i nær fremtid ville hun gyde sine æg. Og straks derefter ville 1, måske 2, hangedder befrugte dem.

"...naturens egne lyde bliver brat afbrudt af - en gravemaskine!"

Foto: T. M. Meincke

ABU's Drømmerejse 80

9

Det var årets julegave, da jeg et par dage før jul blev ringet op af Ingemar Hermansson og fik at vide, at jeg skulle deltage i drømmerejsen 1980.

Forventningens glæde er den største, plejer man jo at sige - og forventningerne var store efter de beskrivelser, jeg havde set fra de tidligere rejser. Men lad mig sige med det samme - forventninger blev indfriet til overmål.

9. april.

Som en festlig optakt til selve rejsen var arrangeret et besøg i Svängsta, så vi 3 danske og de 3 norske deltagere blev afhentet på Dan Hotel i Kastrup tidligt om morgenen og derfra i Kleinbus transporteret via Dragør-Linhamm direkte til Svängsta, hvor vi blev indlogeret på Hotel Mörum. Derefter gik turen til fabrikken, som ligger i Svängsta, og her blev vi præsenteret for resten af deltagerne i drømmerejsen, fra Sverige, Finland og de ekstra folk, der skulle med fra "Svensk Fiske" m.fl.

Efter en frokost var der rundvisning, hvor vi så hele det store produktionsapparat - der var sandelig noget at se på, og derefter så vi ABU's museum. Derefter gik turen ned til Mörumåen, hvor vi så deres lakseakvarier. Aftenen tilbragte vi i ABU's "stuga", skønt beliggende med udsigt over Mörumåen, og hvor der blev serveret en supermiddag.

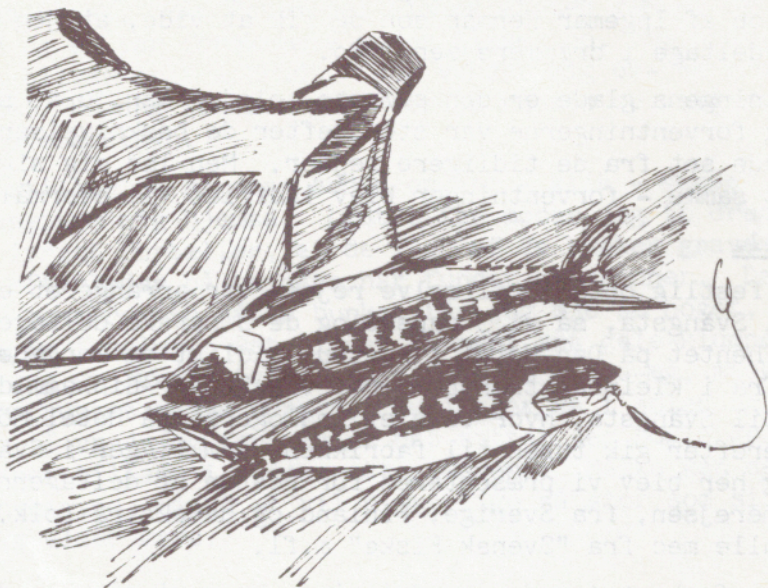
10. april.

Næste dag gik turen tilbage til Kastrup, hvorefter vi kl. 12.40 lettede med New York som mål.

Guiden, som modtog os og skulle sørge for vores indlogering på Hotel Roosevelt, havde taget cyklen - der åbenbart var det hurtigste transportmiddel til lufthavnen - men det var unægteligt noget overraskende, da vi - ankommet til hotellet - så ham hive cyklen med indenfor. Men det var han nødt til, sagde han - ellers blev den stjålet i løbet af no time. Vi var kommet til Amerika. Hotellet var luksus og mødet med New York var overvældende.

11. april.

Sightseeing - Frihedsgudinden - Empire State Building m.v., og om aftenen var vi inden at se musicalen Love Story.

12. april.

Gik turen til China Town og FN-bygningen, hvorefter vi samme dag fløj til Orlando, hvor vi blev indlogeret på Sheraton-Lakeside Inn.

13. april.

Udflugt til Disney World - et storslået forlystelsesland, og så stort, at man faktisk ikke kunne nå at komme igennem det hele i løbet af dagen.

14. april.

I dag gik turen pr. bus gennem det smukke landskab mod rejsens endelige mål - Fort Lauderdale. Humøret steg i takt med temperaturen, nu var vi endelig kommet til det solbeskinnede varme Florida. Vejen første forbi Kennedy Space Center, enormt stort som alt andet i Amerika, men som vi dog kun så udefra, og endelig kom vi til Fort Lauderdale, hvor vi som toppen på den øvrige kransekage skulle fiske i 5 dage. Vi boede på Lauderdale Surf Hotel, som bare var helt i top.

Om aftenen mødtes vi med kaptajnerne/skipperne fra de 3 både, vi skulle ud med, og samtidig fik vi udleveret fiskegrej og blev delt op i hold. Mens vi spolede line på hjulene, som bestod af Ambassadør 20 og 30 og Ambassadør 10.000, stænger Pacific 30 og stænger fra ABU's amerikanske datterselskab i klasse 20 og 30 lbs, fortalte skipperne lidt om forholdene og hvilke fisk, de regnede med, vi ville kunne få. For at animere skipperne til at yde deres bedste udsatte ABU præmier til skipperne.

Jeg kom på hold med de to andre danskere og Ingemar Hermansson fra ABU, og vi skulle næste dag ud med det gode skib Suncastle TWO med skipper Ralf.

På Push Wave III med skipper Fred bestod holdet af nordmændene Tony Tronerud og Haakon Karlsen samt svenskerne Ruben Svensson, Bertil Axfors og Herje Bergquist fra ABU samt fru Svensson som passivt medlem.

På Lazybones med skipper Gipsy var så Olaf Sotkajaervi, Norge, Erkki Kuusisto og fru Kuusisto fra Finland samt Magnus Carlson og Mats Stüff samt Olle W. Nilsson (journalist fra Sveriges Fritidsfiskares Riksförbund), Sverige.

Efter et par timers arbejde med grejklargøring blev skipperne inviteret med ud og spise, og det blev en festlig afslutning på dagen.

15. april.

Vi gik ud kl. 8.00 og startede med at fiske efter Bonito, som vi skulle bruge som agn. Der gik ikke lang tid, før vi havde et par Bonitoer, som straks blev sat på krogene som levende agn på outriggerne. På de to inderste outriggere satte vi Baloa på. Vejret var imidlertid ret hårdt, og skipperne var blevet enige om, at vi skulle gå efter haj, som kunne tages forholdsvis tæt på land.

Det var en herlig oplevelse at være ude på Atlanterhavet og se, hvordan hajerne - for dem var der mange af - kom ind fra agten og snusede til agnen, men de var ikke meget for at hugge. Vi havde en del tilbud, men det lykkedes ikke at få dem til at sidde.

Men pludselig var den der. Jeg befandt mig i stolen. Det blev en fight på 40 min. med trækken frem og tilbage, inden det lykkedes at lande en hammerhaj, og det var faktisk det eneste vi fik på Suncastle TWO den dag, så vi var

spændt på at se, hvad de andre hold havde fået.

Da vi var kommet i havn, viste det sig, at Rødding-kongen Bertil Axfors på Push Wave også havde fået en hammerhaj. Han tog den på ABU's 31 lbs grej og kampen havde været 1 1/2 time.

Desværre havde heldet ikke rigtigt været med Lazybones, der ellers havde haft mange tilbud, men de var gået igen.

Vi fik indvejet hajerne, og det viste sig, at Bertils vejede 146 lbs og min vejede 140 lbs.

16. april.

Næste dag skiftede vi båd og kom med Push Wave med Fred som skipper. Vejret var betydeligt bedre, og vi gik efter sejlfisk.

På vej ud mod Golfen fik vi nogle Bonito og nogle spanske makreller, som vi brugte som agn.

Lige pludseligt var der noget på den ene outrigger. Det var Dan Rasmussens tur, så han hev til, og han kom til at sidde i stolen i 50 min., inden vi overhovedet så, at det var en haj. Desværre blev han snydt for at lande den, fordi skipperne var blevet enige om at klippe linen, hvis det blev haj i dag, og det blev så gjort med mange tårer. Det var synd for Dan, for det var en pæn haj.

Det lykkedes os ikke at få fat på de sejlfisk, vi var gået efter den dag, så vi vendte hjem med uforrettet sag. Da vi kom i land fik vi at vide, at Herje Bergquist havde haft en sejlfisk på krogen på Lazybones, men den havde sprængt linen i et forsøg på at komme væk fra en haj, der forfulgte den.

Den tredje båd havde heller ikke haft heldet med sig, så alt i alt var det et magert resultat den dag.

17. april.

Med en kæmpeoptimisme gik vi næste dag ud med skipper Gipzy på Lazybones. Han havde levende agn med i form af Banded Mullet. Det viste sig, at vi skulle fiske med drage, og vi skulle have levende Mullet på. De blev kroget med en 6/0 krog i ryggen, hvorefter de blev sendt ud på dragens hovedline med et stykke knækgarn.

Jeg satte mig tilrette i stolen, mens vi kørte derudad. Li-

ge pludselig var der en 1 m lang glinsende fisk, der sprang 1,5 m ud af vandet, og fighten var virkelig i gang - en fantastisk fight med et Abassadør 20 lbs gear - en uforglemmelig fight - den kom ind til båden og stak af igen to gange, inden det lykkedes os at få den indenbords. Det viste sig at være en Kingfish på 40 lbs.

Vi fik rigget nyt agn til, og så var det Jørgen Jensens tur. Efter forholdsvis kort tid i stolen fik også han en Kingfish - dog først efter en fight, der ikke stod tilbage for min - 27 lbs.

Nu var det Dans tur til at sidde i stolen, og inden længe fik han fisk. Det viste sig at være en blackfinnet tun på 17 lbs, og han fik også lov til at prøve kræfter med en utrolig god kæmper. Det var noget andet end Aborrerne i Tryggevælde A.

Med de 3 fisk havde vi alle fået fisk den dag, for Ingemar Hermansson var ikke med, han skulle noget andet. Vi var nu spændt på at høre, om de andre både havde været lige så heldige. Men de havde alt i alt fået en lille Dolphin, så vi 3 danske gutter fik os en rigtig "pral" den aften, som vi tilbragte på havnen, hvor skipperne inviterede på Tun og Kingfish, en herlig spise.

18. april.

Næste dag skulle vi ud med Suncastle TWO igen og skulle have Olle W. Nilsson med. Efter gårdagens oplevelser var vi meget spændt på at se, hvad fiskeriet ville byde på i dag. Vi gik straks ud for at fiske efter Bonito, men kunne ikke få dem til at hugge, så i stedet for puttede vi baloa på. Det er nogle hornfiskagtige fisk, hvor krogeren blev puttet ud gennem maven og stålwiren gik gennem gællerne ud i munden, hvorefter næbbene blev låst fast med kobbertråd. Dem trak vi i vandet ved en ret rolig dørgefastighed og fik Dolphis på. Så lykkedes det at få lokket Dolphinerne helt ind til båden og fange dem på Jigs med små fiskestykker på, og vi fik på den måde 12 Dolphins, hvorefter stimen forsvandt, og vi sejlede længere ud.

Der fik Jørgen en Dolphin på 10 lbs, som viste sig at blive turens største. Da vi kom i land, fik vi at vide, at Puch Wave III havde en sejlfisk, så vi var spændt på, hvem der havde fået den. Det viste sig at være Tony Tronerud fra Norge, der var kommet med på en Sø-ørred på 12,5 kg. Det var en fantastisk flot sejlfisk på 28 lbs. Derudover havde de fået en Wahoo på 17 lbs. Den havde Ruben Svensson, der var med på en havørred på 13,2 kg taget sig af. Desuden havde Mats Stüff, som var med gennem Svensk fiske, fået en Dolphin. Og da skipper Gipsy fra Lazybones kom ind, havde Erkki fået en blackfinnet Tun på 19 lbs og Sotkajaervi en lille Dolphin. Alle var tilfredse.

19. april.

Vores sidste fiskedag. Vi skulle igen ud med Suncastle TWO. Denne gang var vi kun Olle, Jørgen og mig selv ombord. Vi skulle langt ud til havs, hvor vi satsede på Marlin.

Vi startede kl. 6 om morgenen, gik stille og rolig derudad, masser af frisk agn var der med, så det skulle nok blive spændende. Humøret var højt. Vi håbede virkelig på denne sidste dag, at vores drøm skulle gå i opfyldelse. Da vi var kommet et stykke ud fra havnen, smed vi outrigger ud med den sædvanlige rig for Baloa, og vi satte os godt til rette i stolene agterude og gav os til at stirre i kølvandet. Ved 9-tiden råbte Jørgen højt - han havde set en rygfinne - vi andre så den også. Det var en Marlin - den huggede - og jeg fløj i stolen, og her kom jeg til at opleve en fight, jeg ikke har oplevet magen til. Spring på halen, i overfladen, frem og tilbage mange gange - det var

fantastisk. Efter 15-20 min. lykkedes det John (medhjælperen på båden) at få den hevet indenbords. En White Marlin, ikke så stor - 36 lbs, men det var White Marlin.

Der blev en helt fantastisk stemning ombord. Skipperen havde ikke set White Marlin på flere år - det var helt utroligt. Vi fik riggt nyt agn til og alle stængerne kom ud igen, og vi satte os på ny tilrette. Jørgen satte sig i stolen, og pludselig så jeg den ude til højre, og det gjorde John også. Lige med ét huggede den - det var Marlin igen. Jørgen oplevede en helt fantastisk fight, den var helt fri af vandet en gang og den sprang og snurrede og rullede. Jørgen var godt træt, da fighten var overstået, og fisken lå i båden. Det var en krabat på 63 lbs - meget flot. Olle mente herefter, at der bestemt måtte komme én til, og optimistiske som vi var, mente vi det samme. Det skulle og måtte kunne lade sig gøre at få en til.

Og - allerede efter et kvarter - var der igen en Marlin i kølvandet. Det lykkedes også at kroge den. Vi fik den indenbords efter en fight, der var endnu mere fantastisk end de to foregående. Ingen af os havde set noget lignende før. Olle kæmpede hårdt, meget hårdt. Han havde den helt inde ved båden, og så stak den 50 m ud igen. Han fik kæmpet den halvvejs ind til båden, og så stak den igen 50 m ud, inden det lykkedes ham at bringe den ind til "graf-fen". Nu var stemningen enorm høj. På 2 timer havde vi fået 3 White Marlin, Olles som den største 65 lbs. Stemningen boblede over, og vi gik i krig med 4. omgang med den største optimisme for at det skulle lykkes. Vi dørge-de videre, men det var lige som om bidetiden var over, og vi måtte lade os nøje med 2 Dolphin, som vi fik lige til slut, inden vi tog ind.

Sikken en dag. Skipperne var helt oppe på mærkerne. Det var aldrig sket før i Fort Lauderdale's historie, at der var kommet 3 White Marlin på samme båd på én dag. Det

var helt fantastisk. Så vi var stolte og i ophøjet stemning, da vi kom ind, og skipper var sikret en førstepræmie.

Og nu skulle vi så høre, hvordan det var gået de to andre både. Push Wave III havde imidlertid kun fået et par Dolphin, mens Olaf Sotkajaervi og Erkki på Lazybones endelig var blevet overbevist om, at det hverken var kæmpelaksen fra Norge eller Gedden fra Finland, der var de stærkeste fisk, men derimod Hammerhajer. De havde hver fået to store hammerhajer under nogle drabelige dyster. Kan man forlange en bedre afslutning på ferien. Og så - 3 White Marlin - det var helt fantastisk.

En drømmerejse uden sammenligning. Som Tony Tronerud fra Norge sagde: "Man må knibe sig i armen en gang i mellem for at se, om man er vågen".

ULF

HF

STOFMÆRKER – EMBLEMER 17

Nu foreligger foreningsbmærket både som stofmærke og som emblem/nål.

Prisen er beskedne 15 kr. pr. stk. Bestilling kan ske hos formanden og kassereren.

Bemærk dog: Begrænset lager af disse mærker.

Et sted i Nordsjælland har Lars Nielsen fanget en gedde på 9,9 kg, 116 cm lang. Lars er dermed i skrivende stund storfavorit til vores ferskvandspokal for gedde, aborre og sandart.

Billedet viser mig selv, der måtte nøjes med at blive fotograferet med denne drømmefisk. Man kan jo få "andet på krogen" end gedder!

T. M. Meincke

RAPPORT FRA EFSA'S POKALSTÆVNE DEN 3/2-80.
 \$

Den 3. februar var dagen, hvor jeg skulle med til EFSA's pokalstævne.

At to andre "NEPTUN" - medlemmer også havde benyttet sig af "NEPTUN's" medlemskab af EFSA, vidste jeg ikke. Men at det drejede sig om Lars Qvistgaard og en vis hr. Søren Grenander, fik jeg at sande aftenen før, da sidstnævnte ringede og bestemt regnede med, at jeg havde kørelejlighed, og derfor havde plads til et par stykker til! Da arrangementet med meget kort varsel var blevet flyttet fra Rungsted til Helsingør Nordhavn, var jeg selv lidt i tvivl om, at det kunne lade sig gøre at tage toget - og var så småt selv igang med at prøve at "nasse" mig på et eller andet sted, da Søren ringede. Da vi befandt os i samme kattepine, slog vi pjalterne sammen, og næste morgen begav vi os afsted på henholdsvis knallert og minicykel til Jægersborg station, hvor vi naturligvis regnede med, at DSB havde sat et ekstratog ind, netop til os, da vi skulle være i Helsingør kl. 7,00. Vi havde imidlertid glemt at gøre DSB opmærksom på vores plan, så vi indså snart, at der sgu ikke kørte noget tog, der kunne bringe os til Helsingør til tiden!

Så vi "tog". en Taxi. Takket være taxichaufføren (han var selv lystfisker) 120 kr. i timen og overtrædelse af den paragraf i færdselsloven der omhandler overkørsel for rødt lys (3 - 4 gange, lykkedes det os at nå Helsingør inden kl. 7,00 - 150 kr. fattigere!!

Vel ankommet blev vi anbragt på hver sin båd, Lars på "Skjold", Søren på "nieren" og jeg selv på "Bonevista".

Strømmen var ikke særlig gunstig, og resultatet blev derefter. Da jeg havde stået og hevet i klingen i nogle timer, blev jeg sgu godt sulten. Jeg gik ned i kabysen for at stille sulten, og blev straks inviteret til et dejligt koldt bord i selskab med en herrer, der - ifølge rygтет - skrev en masse om sportsfiskeri i en af de "store" aviser. Jeg var imponeret - især da der ovenikøbet blev serveret lun torskerogn som afslutning på det overdådige

måltid, jeg netop havde ædt mig igennem.

Nærmest for at få noget motion gik jeg op på dækket igen, og her stod jeg så, og rykkede i klingen til vi skulle ind.

Inde på kajen stødte jeg på Søren, der kunne fortælle, at på "Nieren" havde man vist ikke fanget noget særligt, til gengæld havde snakken gået ivrigt blandt gamle kammerater omkring EFSA og EFSA iøvrigt. Da vi senere mødte Lars kunne vi konkludere, at man på "Bonevista" havde ædt og drukket, at man på "Nieren" havde snakket, og på "Skjold" havde fanget fiskene - naturligvis - deriblandt en på omkring 15 kg, som Lars var mand for - hvilket sikrede ham en placering blandt de bedste deltagere - og som iøvrigt medførte at samtlige tilskuere til præmieuddelingen blev vidner til, at Quistgaard staves med Q, og at han var medlem af NEPTUN.

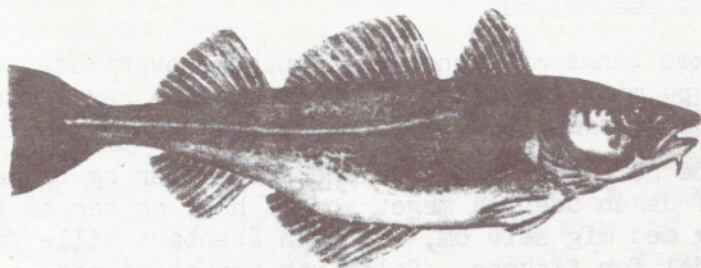
Ved kontrolindvejningen i havn kunne tidligere omtalte medarbejder ved en avis iøvrigt præsenterer sin første torsk over (mindste-)målet, dette taget i betragtning, må man absolut sige, at fiskelykken smilede til deltagerne!!

Vel hjemkommet kunne vi love hinanden, at det havde været en oplevelse for livet, der nok var værd at gøre om igen - en anden gang!

P. S.

Til eventuelle nye deltagere . Omtalte frokost er ikke med i prisen - også selv om man bliver inviteret!

T. M. Meincke

Når disse linier læses er isen - forbåbentlig - forlængst væk fra søerne, og foråret har langt om længe ladet høre fra sig! Disse linier skrives nemlig i årets tredje måned, og sne kulde vidner om, at nu er det tid, at gå grejet igennem. Stængerne skal lakeres, hjulene skal gennemgås m. m. Det er også på tide at gennemgå fangstjournalen og prøve at sammenligne og føre paralleller med sidste års resultater.

Da jeg fornylig havde gjort 1979's resultat op, og sammenlignede med 1978's, var det, at jeg i fangstjournalen fra maj 1978 stødte på noget, der kan få mig til at glemme alt om blondiner og cola, nemlig -

DEN AFTEN UDE PÅ SØEN

Båden skød langsomt gennem søens blanke overflade, og stangtoppene på mine to stænger viste ved deres regelmæssige små "dip - dip" bevægelser, at woblerne gik som de skulle.

Jeg havde nu sejlet rundt på søens skrænter og banker det meste af dagen uden så meget som et hug, og var så småt blevet enig med mig selv om, at dagen åbenbart ville falde ud til fordel for fiskene. Solen var ved at gå ned, og jeg besluttede at tage et sidste træk hen over en af søens bedre skrænter.

Halvvejs over skrænten gav den højre stang sig pludselig til at bøje sig i nogle hidsige hug - et typisk geddehug! Jeg flåede lynhurtigt stangen op af stangholderen og gav et kontrahug, der ville kunne have væltet en flodhest! Sekundet efter fløj en kilos gedde 2 1/2 meter op i luften 10 m bag båden - måske skulle jeg have taget den mere forsigtigt! Nuvel minifisken blev halet ind og sat ud igen, med en bemærkning om at komme igen, når den var 10 kg større!

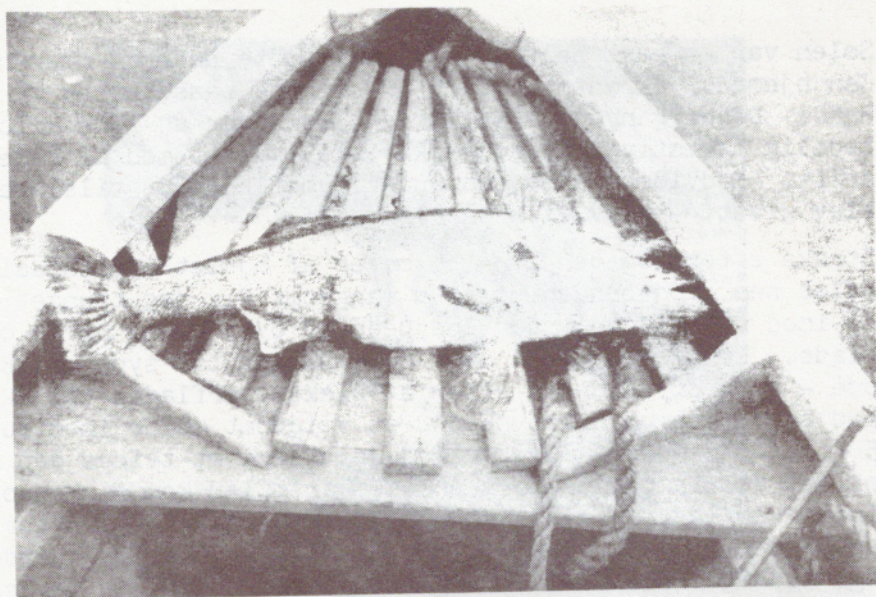
Båden blev vendt - på den igen. Næste træk gav endnu en legetøjsgedde, som blev sat ud igen, og jeg begyndte at tænke på, om man ikke kunne bruge smågedder som agn!

Solen var nu gået helt ned og jeg vendte båden - med snuden hjemad. Skrænten blev endnu engang passeret og - BANG! Denne gang vejede fisken ikke under de fire kilo - tydelig bevist ved, at den ikke blev rykket med af bådens drift. Endvidere blev den under overfladen da tilslaget blev givet. - Grov fisk på klingens!

Straks efter tog den 10 - 15 meter af hjulet i et hidsigt udløb ned imod bunden, og kun langsomt fik jeg tvunget den op imod overfladen! Jeg spejdede ud over søens mørke overflade. Langsomt kom en stor mørk skygge til syne ca. 8 m ude - kun for sekundet efter at piske overfladen til skum med en stor brun hale. Endnu et voldsomt udløb imod bunden 5 - 10 - 15 meter. Igen måtte jeg langsomt tvinge den op - og det gik langsomt. Som en sæk kartofler kom fisken op imod overfladen for pludselig at stoppe omkring 2 meter - under båden! Det løb mig koldt ned ad ryggen, jeg havde sgu aldrig været ude for noget lignende. Her sad jeg så og ventede i nogle nervepirrende sekunder. Under båden stod der en dum fisk og fjorde tykt grin med mig - det skulle blive løgn! Langsomt fik jeg flyttet båden 2 - 3 meter med den ene åre. Og der stod den, med kraftigt lysende øjne, og en bug der bugnede af rogn - en typisk legemoden sandart. Jeg drejede langsomt rundt på multiplikatorhjulet og fik hende inden for rækkevidde. Med et sikkert nakkegreb fik jeg hende lempet ind i båden. Hun var 74 cm lang og vejede 4,0 kg. Et dejligt eksemplar. Jeg nød synet af hende nogle få sekunder, hvorefter jeg satte hende tilbage i det mørke vand. Langsomt, nærmest svævende bevægede hun sig gennem vandet ved hjælp af sin store hale, og få sekunder efter var hun væk.

En halv time efter lagde jeg båden til ved bådebroen, en nysgerrig "orme bader" kom straks farende hen til mig: Har du fanget noget? råbte han Har du? svarede jeg, og straks fik jeg en længere sø-forklaring på, hvordan han havde fanget hele fem slimede brasener!

Nu-vel, hver mand sine lyster! Jeg satte mig op på cyklen og begav mig hjemad. Da jeg nogle minutter efter passerede en bakketop og fik et sidste glimt af søen før den forsvandt bag nogle træer, mærkede jeg den samme følelse som så mange gange før, en mærkelig følelse, der får mig til at vende tilbage igen og igen til søen, nemlig følelsen af - fiskelykke!!

Jeg lukker fangstjournalen. Sæsonen 1978 kom ikke op på sidem af 1979's resultat, en af grundene er naturligvis at jeg i 1978 ikke dørkede med 6 - 7 stænger og brugte ekkolod, som vi gjorde i 1979, men selv om 1979 gav både flere og større sandarter en 1978 går mine tanker ofte tilbage til - den aften ude på søen!

Tekst og foto: T. M. Meincke

VI BYDER VELKOMMEN TIL

SENIORER:

Dane R. Henry
Per Smed Larsson
Niels Larsen
Per John Rasmussen
Konrad Johansen
Sergio C. Vilchez
Hardy Hansen
Per Baker

JUNIORER:

Ole Paulson
Jakob Wæhrens

GRINE - BIDDET

